

Matolcsy Tamás (1901-1966)

Matolcsy Miklós gyógyszerész professzor és Éberling Nagy Pálma negyedik gyerkeként született 1901.szeptember 24.-én Budapesten.

Iskoláit Farnoson kezdte, az elemi iskola után a Budapesti Lónyai utcai Református gimnáziumban folytatta tanulmányait. A farmosi iskolában szerzett „tudás” nagy hátrányt jelentett számára az igen magas oktatási színvonalú gimnáziumban. Mivel főleg közepes osztályzatai voltak, szülei felfogadták hozzá Kádár Mihályt házi tanítónak, aki néhány évfolyammal felette járt a gimnáziumba, és aki később sógora lett (Melanie húgának a férje). Szerette a sportot, úszott, korcsolyázott, vívott. Nyitott, kedves, kapcsolatot könnyen kiépítő fiatalember volt.

Az orvosi egyetem elvégzése után Bécsbe, majd Berlinbe ment tanulmányútra. (Sauerbruck professzor mellett dolgozott). Üllői úti I.sz. Sebészeti Klinikán (akkor Verebéli klinika) lett tanársegéd, később egyetemi magántanár. A sebészet gyakorlása mellett tudományos munkát is végzett, különösen az ízületek és művégtagok területén. Ezt a munkáját a háborús sebesültek gyógyítása közben szerzett tapasztalatokra alapozta.

Megnősült, felesége Viczián Ilona Tápiószeléről. Az esküvő Szelén, a Viczián kúriában volt, egyik tanújuk Verebely Tibor professzor volt. Farnoson az alsó házba költöztek, sorra születtek a gyerekeik: Zsuzsa (1929) Eszter (1932), Ilona (1936) és az ikrek Katalin és Sándor (1943). Budapesten is volt lakásuk, itt a Tisztviselő telepei házukban laktak.

Az 1939-es parlamenti választásokon Monori kerületben képviselővé választották, öccsével, Matolcsy Mátyással közös politikai platformon, közös párt-történetük volt. Emiatt konfliktusa keletkezett apósával, Viczián Istvánnal, akinek képviselőségét 1936-ban Mátyás öccse szakította meg.

Farnoson vasárnaponként a falu lakószáma számára ingyenes orvosi rendelést végzett, akit lehetett helyben ellátott, akinek sebészi beavatkozásra volt szüksége azt a Verebelyi klinikára irányította, ahol ő a farmosiakat ingyen operálta.

1944 őszén Mátyás öccsével családotól nyugatra menekült a háború, az oroszok, a kommunisták elől. Bajorországban, egy tanyán élték meg az amerikai „felszabadítást”, majd az amerikai katonai elhárítás letartóztatta őt és Mátyás öccsét és kiadták őket a magyar hatóságoknak. 1945 őszén magyar börtönbe kerültek, háborús bűnökkel vádolva őket. Különböző börtönökben eltöltött idő után 1945 decemberében súlyos betegségére való tekintettel „lazítottak” helyzetén és internálták, ahonnan Melanie húga segítségével 1946 márciusában megszökött és kimenekült Németországba a családjához.

Németországi, majd Párizsi ideiglenes tartózkodás után családjával 1949 májusában Brazíliába vándorolt ki, Sao Paulóba, ahol később orvosi praxist folytatott. A helyi magyar kolónia meghatározó személyisége volt, de ezen túlmenően tanácsaival is segítette a hozzá fordulókat.

A brazil trópusi klíma nem volt jó hatással egészségi állapotára, ezért családjával 1957-ben az USA-ba, Wallingfordba költözött. Amerikában nem kis erőfeszítésbe került orvosi diplomájának elfogadtatása, végül is Cleveland-ben (Ohio állam) orvosként dolgozott, 1966 okt. 20.-án bekövetkezett haláláig.

1956. okt. 23.-i magyar forradalom 10 éves évfordulóján tartottak számára gyászszertartást - a clevelandi magyar református templomban - a helyi magyar kolónia tagjai, volt betegei, amin több százan vettek részt.

Hamvait 1967-ben Sándor fia hozta haza, előbb a tápiószelvi református templomba, onnan harangszó mellett vonultak át vele Farnosra.

Ahogy a farmosi lakosság megtudta Matolcsy Tamás hamvai hazaérkezését, több százan vettek részt a temetésen, kifejezve tiszteletüket, szeretetüket Matolcsy Tamás és a Matolcsy család iránt.